

Bécs, Kedden, December' 6-dikán, 1825.

A m é r i k a.

Bolivár illy Végzést hirdettetett-ki Arequipából Május' 26-dikán Felső Perura nézve: — „

„Bolivár Simon, Liberátor, Kolumbia' Elölülője, Peru' Liberátora és Diktátora.

„Meggondolván, 1)ször, hogy a' Perui Fejedelmi-Congresszus, mindenben, a' mi a' maga és szomszédai politikájakat illeti, legnagyobb önn' haszonkeresés nélkülvalóságot mutatott-ki minden üléseiben; 2)szor; hogy az ő ezen esztendőben Febr. 23-dikán tett határozása nyilván bizonyítja, hogy melly nagy tisztelettel viseltessék, valamint La-Plátai Respublikának úgy Felső Perunak jusaikhoz is; 3)szor, hogy az Ayakuchói Feldmarschall, a' Szabadító ármáda' fő vezére (Don Antonino Jose de Suchre) az ő Felső Peruba való bemenetelekor, Képviselői gyűlést hívott össze; 4)szer, hogy Felmarschal Don Juan de Arenales nékem arról tett jelentést, hogy a' La-Plátai Respublika' Országlószeke olly eszközöket vett elé, mellyek szerént az említett tartományok már most akadályoztatás nélkül tanátskoznak a' magok állapotjuk és Országlássok elintéztetése eránt; 5)ször, hogy a' Kolumbia és Peru által egyesített erővel folytattatott hadakozásnak az a' célja, hogy azon lántzok, mellyek az Ámerikai népeket terhelik, széllyel szaggattassanak, hogy azután ők a' Fejedelmi nagy foglalatosságoknak folytatásához hozzá foghassanak, 's a' magok jövődöbéli sorsok

eránt, törvényes békességes és telyes erővel bíró határozásokat tehessenek — mind ezekre nézve meghatároztam én és határozom, a' mik itt következnek:

I. Czik. A' Felső Perui eddig volt Spanyol tartományok, az Ayakuchói Feldmarschallnak rendelkezésével megegyezőleg gyűljenek össze közönséges Congresszusra, hogy ott a' La-Plátai Országlószekek kívánsága szerént nyilvánással mondják-ki, hogy a' magok javokra és jövődö béli Országlássokra nézve mi légyen meghatározott kívánságok.

II. Czik. Ezen gyűlésnek tanátskozásai nem elébb, hanem csak a' Perui új Congresszusnak beiktattatása után a' jövő esztendőben fognak megnrössittetni.

III. Czik. A' Felső Perui tartományok ezen időnek elkövetkezéséig a' Feldmarschall Sucre fő igazgatása alatt maradnak

IV. Czik. Az a' Határozás, mellyet mint feljebb említök, a' Perui Fejedelem-Congresszus Febr. 23-dikán kiadott, minden tekintetben minden változás nélkül töltetessék-bé.

V. Czik. A' Felső Perui tartományok mostan és azon időig, míg a' Pejedelem-Congresszus be nem iktattatik, semmi más Hatalomnak nem tartoznak engedelmeskedni, mint ezen Respublika Fő Országlószekeinek.

VI. Czik. A' Fő Titoknokra bizattatik, hogy ezen Határozást betöltesse, kinyomtattassa, közönségessé tétesse, 's minden féle elküldözze.

Alá írta: Bolivár Simon.

letévése. Sőt ha úgy tetszik, még több szerentsés idő-pontjaitokra is vissza emlékeztethetünk benneteket. Jutnak-e eszetekbe a' következő szerentsés történetek? Tripolitzát erő által vették-meg; Nauplion maga adta fel magát; 's a' Peloponnesusnak erősségeit többire a' magatok' részére hajtottátok' vala.

„Ezen szerentsés időpontokban nem látszott egyéb fogyatkozástok lenni, tsak pénz, de úgy, ha illendően fognátok azt, addig nyert szerentséteknek magatokhoz való tsatlására fordítani. Ezen egyetlen egy szükségeten egyedül az Ánglus Közönségnek nagy lelke tudott segíteni. Én már most egy kevésbé komorabb hangon szólok hozzátok. Némelly számadásokat kívánok tölletek — mert egyedül tsak tölletek kívánhatja ezt Görög Ország — szoros olly számadásokat, mondék, azon pénzekről, mellyek néktek közönséges célra való fordíttatas végett adattattak, 's ti azokat, mint mi gondóljuk, magános céloknak elérésére fordítottátok.

„Hova lett az egész első költsönözés, hova a' másodiknak azon része, mellyet felvettetek? Vagy talám goromba kérdésre fokadtam? Engedjétek-meg, hadd feleljek-meg én helyettetek. Ha igazat akarnátok szólni, tsak ezeket felelhetnétek: Néktek (ugy-e?) sok költség kívántatott bizonyos faktziónak fentartathatására; ti jobbnak tartottátok önn' magatoktól hajókat bérelni-ki, mint sem hogy a' közönség' számára egész hajóserget vásároltatok volna; ti a' helyett, hogy belső békesség' olajfáját ültettetek volna Görög ország' földjére, jobbnak tartottátok ott a' meghasonlás és czivakodás szövétnekét lángoltatni; 's végre még ezt is valljátok-meg, hogy idővel azt az együgyűséget, hogy egymáseránt igasságtalanok akartatok lenni, eszetekbe vévén, így kezdetek ohajtva sohajtózni: **Ó** bár tsak oko-

sabbak tettünk volna. De már késő így sipánkodni.

„Mind ezekhez képpest még tsak egy pont van hátra, melyről, ha valóság az, hogy bánjátok tselekedeteiteket, beszélnem kell hozzátok. Ezen beszéd pedig tanátsadás lesz. — „

„Ne buzdítsátok többé a' költemény-fabrikásokat; már eleget gyönyörködtünk anekdotákban, mellyet könnyű költeni; az olly ütközeteknek leírásában, mellyek sehol elé nem fordúltak; 's olly győzedelmekben, mellyeket tsak a' papíroson 's egy kardvonás nélkül nyertetek. Ne fizessétek az e'-féle fabrikásokat. Benneteket a' képzelődés tsal. A' közönséget akartatok megtsalni, 's magatokat tsaltátok-meg. Ne zavarjátok össze a' gyengeség' érzését a' veszedelemnek megvetésével. Ha még nem késő, szerezzétek-meg magatoknak a' hadakozás' valóságos Néroját, az az, szerezzetek jó hajókat, jó Tiszteket, 's mindenféle jó hadi készületeket. Már vagynak jó sergeitek, a' szározon, 's olly tengeri embereitek, a' kik más Országlószék alatt a' győzedelmeskedésnél többet tettek volna. Ne tsatázzatok nádszálakkal ott, a' hova kard kívántatik. Czólozzatok minden tsapásaitokkal az ellenség' szívére. Mondjátok-le az egymás eránt való bizodalatlankodásról. Költsönözött pénzeteknek hátra lévő részét fordítsátok valósággal hasznos nemzeti célokra. Bízzátok azt valami ollyan független és semmi faktzióban nem részes emberre, a' ki, éppen ezért alkalmas legyen arra, hogy mindnyájotokat regulában tudjon tartani. A' ti költsönözésteknek egy része még azoknak kezeikben van, kik azt ígérték, hogy adni fogják néktek, Ezek karakterrel bíró emberek. Ezek bizonynal egyéb okból is ígérték Görög országnak ezen pénzeket, nem tsak abból, hogy magoknak nyereséget hajtsanak belőlle. Mint hogy ezen embereknek Görög ország' jó hírét, a' magok

jő nevét; valanrint a' magok', úgy Görög Ország' hasznát is szemeik előtt kell hordozniok, erre nézve engedjétek-meg Excellentziások, hogy őket arra ksrhessem, hogy ezen-túl a' kezekből kiadandó pénzt, úgy adják-ki, hogy gondoskodjanak annak mi célra lejendő fordittatásáról is. Most nem szóllok többet ezen emberekhez.

„Excellentziások! mint hogy ismét hozzátok fordúlok beszédemmel, engedjétek-meg, hogy valami régi példabeszédek juttathassak esztekbe, tudniillik: „Az „önn' tapasztalásunk által vásárlott böltsesség, sokszor drágává leszen; a' boldogság a' gondosságot, munkásságot, 's a' másoktól adatott jó tanátsnak elfogadását „szokta követni; ha tudatlanságnak és tu- „nyaságnak rabjai maradtok, hijába folya- „modtok az Istenekhez, mert így ők meg- „mérgeződnek, 's ellenségeitké lesznek.“

King Rufus, mint az Észak-Améri-
kai egyesült Státusok' Követje és Sennor
Hurtádó; mint Kolumbiai Követ, meg-
hitelező írásaiknak beadására nézve au-
dientziára vezettettek a' Királyhoz. Csész-
ter úr vezette, 's Kanning úr mutatta-
be őket.

A m é r i k a.

A' Kolumbiai külső dolgokra ügye-
lő Minister Pedro Gual, már elindult
volt Bogotából Karthagena felé, hogy
ott hajóra ülven Panama felé az Améri-
kai Nagy Congresszusra elevezzen, 's
hogy annak kinyittatását még September-
ben eszközölhesse. Bolívar már tavaly
December' 7-dikén minden Améri-
kai Státusokhoz hívogató írást küldött volt, hogy
küldjenek Követeket a' Nemzeteknek ezen
Nagy Congresszusára.

Kolumbiának egész tengeri ere-
je össze kezdett gyülekezni ugyan ezen

Karthagénai kikötőhelybe valamelly expe-
ditzióra lejendő küldetetés végett. Gon-
dólják, hogy San-Juan-de-Ulua' vá-
rának ostromlására mennek a' Mexikói
és Kolumbiai egyesülendő hajósergek.

Calaó várát az Ostromlók Jun. 18-
dikén ismét elkezdték ágyugolyóbisok ál-
tal rongálni, melyből tehát a' következik
hogy az alkudozásoknak nem lehetett kí-
vánt kimenetele.

A' Mexikói Országloszék még ugyan
nem adta valaki, hanem készült kiadni,
azon Végzést, hogy annak kihirdetésé-
től fogva számlálván 4 hónapokon-túl nem
leszen szabad a' Mexikói kikötőhelyek-
be Frantzia kereskedő portékákat be-
vinni.

A' La-Platai egyesült Státusoknak S.
Juan nevű tartományában támodás ütött-
ki. Carrera-de-Cuyo városában az
Örző sereg letette a' Carrel nevű oda-
való Kormányozót, Astorga nevű Pap
pedig egy lármás népsereggel magára ezen
városra is reá rontván azt elfoglalta, a'
honnét Carrel, a' volt Kormányozó az
elékelőbb lakosokkal együtt Mendóza
városába vette futását. A' városnak S.
Juánnak elfoglalásában azzal a' fogással
élt a' nevezett Pap Astorga, hogy a'
Religió veszedelemben forog.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége mélyen
megörvendeztetvén, azon szíves részvétel ál-
tal, mellyet ezen Császári lakó városnak
jó és hűséges lakosai az Ő Felsége meg-
gyógyulása által okoztatott örvendezés-
kért az által kimutattak, hogy az Ő Felsé-
ge Posonyból lett visszaérkezésének nap-
ján estve a' várost innepi módon megvi-
lágosították, kegyelmesen méltóztatott Fel-
séges tetszését a' maga Fő Udvarimestere

Chudenitzi Gróf Czernin Úr által Béts Polgár mesterének tudtára adatni.

Ő Császári Királyi Felsége a' Francia K. Udvarnál lévő Nagykövetjének Bárá Vincent Úrnak azon kérését, hogy ötven esztendőknél tovább folytattott Katonai és Diplomatikai, érdemekkel telyes pályafutásából nyugodalomra botsátni méltóztatna, telyesíteni 's helyébe a' maga eddig a' Nagy Britanniai K. Udvarnál volt Nagykövetjét Eszterházy Pál Ő Hertzege, a' Legkeresztyénebb Felség' K. Udvarához Cs. K. Nagykövetté ki-nevezni kegyelmesen méltóztatott.

Mint Cs. K. Nagykövetet a' Nagy Britanniai K. Udvarhoz eddig a' Pápa Ő Szentsége Székénél volt Nagykövetet Gróf Apponyi Antal Urat nevezte-ki Ő Cs. K. Felsége.

A' pénzfolyamat Dec. 1-sőjén, közép ár:
 A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 93 1/16
 Az 1820-béli sorsosok, 147 1/2
 Az 1821-béli hasonlók, 125 4/5
 Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 52 forinton keltek, mind C.p. ben

A' marhahús' fontja Bétsben, Decemberben, 7 ezüst vagy 17 1/2 V. Cz. krajczár-ra határozatott.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságlevelekből Nov. 29-dikén: — „Nádorispány Ő Cs. Fő Hertzege, tegnap déli 2 óratájban Bétsből lett szerentsés visszaérkezésével, mindjárt akkor délutáni 4 órára az Ország-

gyűlés' 22-dik (Elegyes) Ülése a' Rendeknek tudokra adatott, 's valósággal véghez is menvén, valamint a' Király és Haza' boldogittatásán buzogva dolgozó Rendeknek úgy minden igaz és hűséges Hazafinak örömeire új és fényes bizonyosságát mutatta a' legjobb Király' ezen Ország eránt viseltető Felséges és atyai jótévő gondolkodásának 's a' Nádorispány Ő Cs. K. Fő Hertzege' Király és Haza eránt viseltető buzgó Hazafiságának 's jó akaratjának. Ő Cs. K. Fő Hertzege legelőbb is egy olly Beszéd által nyitotta-ki az Ülést, a' melly minden jelenlévők szívét legnagyobb örömmel és legtisztább indulatból származó háladatossággal töltötte-el, melyre azon új Felséges Resolutiónak felolvastatása következett, mellyet a' Nagy kegyelmű Császári Királyi Felség az Ő Cs. Fő Hertzege hathatós közbenjárása, azon Első után, a' Rendektől múlt hónap' 22-dikén a' Thronus' léptsőire letéttetett alá-zatos Felírásra adni méltóztatott, 's a' melynek Kinyomtattatását Ő Cs. Fő Hertzege kegyesen megengedni méltóztatott. Ezen Ülés egy szívvel lélekkel való többszörözött Éljen! Éljen! kiáltásokon végződött, mellyek az örömmel eltelt Rendektől az Ő Cs. K. Apostoli Felsége és a' Nádorispány Ő Cs. K. Fő Hertzege hosszú és boldog életjékért a' mindenhatóhoz botsáttattak.

Ezen újabb, atyai tiszta érzésekkel és malasztal telyes Felséges Rescriptum, e' képpen következik:

Benignum Rescriptum Declaratorium

in objecto Repraesentationis, e Sessione Diaetali 22 Octobris celebrata submissae, eamque sub dato 9 Nov. subsecutae benignae Resolutionis Regiae.

Franciscus Primus, Divina favente Clementia Austriae Imperator, Hungariae, Bohemiae, Galliciae et Lodomeriae Rex Apostolicus, Archi-Dux Austriae etc. etc.

Serenissime Archi-Dux, Frater Nobis Charissime, Reverendissimi, Reverendi, Honorabiles, Spectabiles ac Magnifici, Magnifici item et Egregii, nec non Prudentes ac

Circumspecti, Fideles Nobis Dilecti! E Relatione Dilectionis Vestrae intelleximus, SS. et OO. Regni Nostri Hungariae, Diaetaliter congregatos, e tenoribus benignae Resolutionis Regiae de dato 9. currentis ad Eosdem dimissae, sollicitudinem de praedictis avitae suae Constitutioni, quam inaugurali Juramento Nostro firmatam, omni tempore Nos tueri, ac conservari velle, identidem, ac in postrema quoque hac benigna Resolutione Nostra declaravimus, inferendis concepisse, novamque eatenus Remonstrationem Nobis demisse substernere paravisse, sed mutato consilio legalem Dilectioni Vestrae intermediationem, scopo obtinendae declaratoriae Nostrae de iis, quae sollicitudini suae ansam praebuerunt, Resolutionis praelegisse.

Silentio quidem praeterire non possumus, Nobis id prorsus inexpectatum evenisse, Paternoque cordi Nostro eo magis deluisse, quod persvasi simus, si non verba, quae ad historicam recensionem referebantur, seorsive, sed totus benignae Declarationis Nostrae complexus combinatus fuisset, omne ex illis haustum dubium suapte cessare debuisset; ad edendum nihilominus irrefragabile documentum, quanto in pretio, tum fiduciam Statuum Regni in Dilectione Vestra locatam, quum legalem Ejusdem coram Majestate Nostra susceptam Intermediationem habeamus, exortam Declaratoriam benignam Resolutionem Nostram Regiam, ad Dilectionem et Fidelitates Vestras elargiri eo minus ambigimus, quo magis alienum ab intentione Nostra fuerat, praeteritos eventus, qui Gravamini, medio demissae Repraesentationis dno 22. Octobris a. c. Nobis remonstrato, ansam praebuerunt, Paterno Cordi Nostro aeque ingratos, in exemplum futurorum adducere, aut praeteritorum adjunctorum recensione, ad uberiores Dilectionis et Fidelitatum Vestrarum tranquillitatem pleno cum candore adducta, novum Nobis pro futuro Jus asserere, aut sub obtentu extraordinariorum eventuum materiam subsidiorum cujuscunque nominis, seu in aere, sive in natura, aut Tyronibus, a Diaetali pertractatione, quorsum eandem juxta claros Articuli 19. 1790/1 tenores spectare, ultra agnoscimus, avocare.

Jam quantum ad desideria Dilectionis ac Fidelitatum Vestrarum, medio praecitatae Repraesentationis suae Nobis proposita, et praesenti Dilectionis Vestrae intermediatione rursus coram Nobis secundata attinet: Intuitu Contributionis ulteriorem in sensu benignae Resolutionis Nostrae, 9. currentis mensis editae, Dilectionis ac Fidelitatum Vestrarum, pro natura et usu Diaetalium Tractatum faciendam propositionem praestolamur.

Porro quoad Comitiam, singulo triennio in omni celebranda, benigna intentione Nostra, in sensu praesistentium eatenus Legum alioquin luculenter declarata, ad testandam sinceram Nostram propensionem, precibus Dilectionis ac Fidelitatum Vestrarum uberius deferendi, benigne admittimus, ut si cuncta, quae secundum Articulum 13: 1790. superanda restant, his Comitibus plene terminari nequirent, Dilectio et Fidelitates Vestrae circa tempus Diaetae, adhuc ante evolutionem triennii indicendae, sub finem praesentium Comitiorum desideria sua Nobis demisse substernant.

Articulus 18: 1790/1 extendendi necessitatem haud adesse, praecitata benigna Resolutione Nostra declarationi et nunc quoque ultro inhaeremus.

Consilium vero Regium Locumtenentiale Hungaricum in legali sua activitate Articulo 102: 1723, et 14: 1790/1. sufficienter declarata, Nos conservare velle, ac proinde Repraesentationum, per idem Consilium Regium Locumtenentiale Nobis fa-

ciendarum, condignam semper reflexionem Nos habituros, Dilectio et Fidelitates Vestrae, ex praecedenti benigna Resolutione Nostra Regia alioquin intellexerunt.

Relate denique ad legalem inter Comitatus correspondentiam: Dilectionem et Fidelitates Vestras latere non potest, quinam casus restrictioni fovendarum inter Jurisdictiones Correspondentiarum, ansam praebuerint: ad interpositionem tamen Dilectionis Vestrae, et preces Fidelitatum Vestrarum clementer admittimus, ut circa easdem correspondentias projectum Articuli, genuino spiritui benignarum Resolutionum, de Anno 1792. et 1812. et legali Ordini conforme, Nobis demisse substernatur.

His, velut parte ab una sollicitudinem Dilectionis et Fidelitatum Vestrarum, e tenoribus benignae Resolutionis Nostrae desumptam tollendam, quin imo Easdem benignam Nostram in Earundem Vota propensionem agnitas esse, et speramus, et Jure praestolamur; ita Easdem paterne ac serio hortamur, ut ad pertractationem benignarum Propositionum Regiarum, pro legali sua obligatione incumbant, modumque pertractandorum Deputationalium Operatorum, quae juxta ipsarummet Statuum et Ordinum, in Comitibus 1807 manifestatum unanimem sensum, solam accomodam et systematicam sufferendorum Regni Gravaminum modalitatem continent, Nobis sine mora substernant; nihil deinceps moraturi, ut illa quoque Gravamina, sive ea praeferentialia, seu reliqua talia sint, quorum medela in Operatis Deputationalibus non contineretur, ac proinde cum his jungi nequirent, vera filiali cum fiducia Nobis per Dilectionem ac Fidelitates Vestras proponantur. Quibus in reliquo Gratia et Clementia Nostri Caesareo Regia benigne, jugiterque propensi manemus. Datum in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae, Die Vigesima Sexta Mensis Novembris, Anno Domini Millesimo Octingentesimo Vigesimo Quinto. Franciscus m. pr. Princeps Franciscus Koháry m. pr. Ignatius Márkus m. pr.

Ha egy igaz hazafi tüztől hevesült Magyar, ezen minden szavai által éltető malasztot sugárló Felséges Rescriptumot figyelemmel olvassa; ha azokat az áldásokat, mellyek továbbá ebből kifolyhatnak, fontolóra veszi; ha továbbá Nagyjainknak felébredéseket méltó tekintetbe veszi; ugyan nem fokadhat-é illy érzékenyül buzdító szavakra: Mi fogja Magyar Országot már most gátolni abban, hogy a' boldogságnak legfelsőbb gráditsára ne léphessen, hogy nyelvének lehető kimíveltetést, 's minden nemzeti intézeteinek teljes tökéletesülést adhasson. — Arról, a' mit itt Nagyjainknak felébredéséről szollék, méltó buzgósággal emlékeztek már Hazánkbeli ujságaink, ezen kifejezésekben: —,

Mint hogy már 1790-diki Ország gyűlésében is elő fordult egy Magyar Akade-

miának felállíttatása, és ez eránt az a' Deputatio, melly a' Tudományokra nézve ki volt rendeltetve, vélekedését bé is mutatta, Magyar lélekhez illő következés volt, hogy midőn e' jelen való Ország gyűlésében a' Kerületi üllésben szóba jött ezen nemzeti Akademiának felállíttatása, azt mint régen óhajtott tárgyat, mindnyájan kész örömmel fogadták, és a' szent czél által fellelkesítettvén, annak végbe vitelére legelőször is Méltóságos Gróf Szécsényi István, ama' Nagy Szécsényi Ferencznek lelkés fia, egy esztendei jövedelmét egészen felajánlotta. Ezt követte Méltóságos Vay Ábrahám, Császári Királyi Kamarás Úr, a' ki 8,000 forintot pengőpénzben; továbbá Gróf Andrásy György 10,000 forintot pengőpénzben; Gróf Károlyi György egyszerre esztendei jövedelmének

felét, és jutalom kérdésekre esztendőnként 1000 forintot pengőpénzben; Gróf idősb Pálffy Ferencz pedig esztendőnként Váltó-Czban 1000 forintot. Illy példás hazafiúi áldozatok, valamint nem kételkedünk, hogy sokakat hasonló jó tételre felbuzdítanak, úgy magokban is méltók,

hogy a' Nemzetnél örök emlékezetben maradjanak.

(Mi pedig a' Haza'képében esdeklünk az egeknek, hogy tegyék ezen és több illy nagy értékű Nagyjaink' felbuzdulását hosszú időnkig tartóvá, állandóvá! M. K.)

A' Magyar Kurír tisztelt Olvasójához!

Ismét eljött az idő, hogy a' Magyar Kurírt egy esztendőre beszegődhessük. Huszonkét hete telt, hogy e' folyó félesztendőt tölteni kezdtük, 's ezen idő alatt elküldöttük a' 44-dik ujságot. Így hát megfeleltünk azon ígéretünknek, mellyet múlt Juniusban kiadott tudósításunkban tettünk, hogy Juliuson kezdve régi jó rendje szerint fogja a' M. Kurír a' maga Ujságírási szolgálatját tenni tsak egy darabnak is elmaradása nélkül. Hogy a' múlt fél esztendőben a' szokott rend nagyon megzavarodott vala, ennek nem közönséges oka volt, olly oka, hogy ha azt kérdené a' tisztelt Olvasó, hogy: hát mi baja volt a' Szegény M. Kurírnak? nem felelhetne többet ennél: — „

„Doris amara suam intermiscuerat undam!“

Volt a' M. Kurírnak olly jó akarója, a' kinek elég kemény szíve vólt közönségesen erőssíteni, hogy a' múlt Juliusban nem leszen néki 20, mondom húsz Olvasója! Hála a' Magyar nemzeti nemes érzésnek, hogy tsakugyan még is volt annyi, hogy a' Kurírnak minden költségei kiteltek, a' nélkül, hogy ezen fél esztendő alatt egy forint adosságot is tsinálni kéntelenített volna.

Méltán felindíthatja tehát a' M. Kurírt a' háládatos érzés arra, hogy tisztelt Olvasójinak, a' kik őtet ezen félelmes környülállások között is el nem hagyták, tiszta szívből származó köszönetet mondjon, 's magát továbbra is nemzeti buzgóságokba ajánlja, a' mint ezennel ajánlja is, és kettőzött buzgóságtól lelkesítette lép-ki a' maga 1826-béli pályájának kifutására, melly abban fog állani, hogy tisztelt Olvasójinak, kik a' felől rendelést fognak tenni, egész esztendő alatt 104, fél esztendő alatt pedig 52 árkusokból álló Ujságot küldjön.

A' főbb tárgyak, mellyek ezen Ujságban találtatni fognak, kiváltképpen és legszélesebb értelemben vétetve, e' hármak lesznek:

Először. A' F. Császári Monárkiát illető minden olvasásra méltó tárgyak, Előmozdítatások, Megtiszteltetések, Nevezetesebb meghalálozások, tanító 's gyönyörködtető történetek —

Másodszor. Az előttünk esmeretes világ béli minden Országokban naponként eléforduló nevezetesebb tárgyak —

Harmadszor. A' két Kedves Magyar Hazánkbeli minden napi történetekről szolló tudósítások.

A' két elsőbket össze keresni, kidolgozni a' M. Kurírnak tulajdon maga kötelessége; a' mi a' harmadikat illeti, azt ő a' két Hazában találtató Barátjaitól Jóakarójától, fáradságaiknak költsönös megfordítatásáért, várja, a' mint is hogy ezen,

nel közönségesen 's különös bizodalommal kéri mind azokat, a' kik ő eránta jó indulattal viseltetnek, hogy néki minden, Ujságba méltó, 's az ő köreikben előforduló történeteket megírni ne terhelteessenek.

Az olyan levelekért, mellyek a' K u r í r t akár melly tekintetben tárgyazzák, ő maga tartozik a' Bétsi fő Posta Hivatalnál esztendőnként, a' régtől, még a' Szatsvay Sándor' idejétől fogva fennálló alku szerént fizetni. A' levelezésért való fizetésnek soksága tehát senkit el ne tartoztasson a' Kurírral való levelezéstől. Ő az erre kívántató költséget jó szívvel teszi, tsak hogy tisztelt Olvasójinak kedveket enyivel is inkább megtalálhassa.

Ide tehetnök még Negyedik tárgynak az új könyveknek kihirdettetését is, de meg kell jegyeznünk, hogy ezeknek kihirdetésével tsak úgy szolgálhatunk, ha tudunkra leszen, hogy a' könyv a' Czensúrán imprimaturt, nem pedig tsak transitet vagy tolleraturt kapott.

Elmellőzhetetlen megjegyzés a' M. Kurírra nézve az, hogy a' kik őtett tartani 's eleitől fogva rendesen venni kívánják, jókor parantsoljanak eránta. Eddig a' volt szokásunk, hogy a' fél esztendő elején, míg a' rendelések Bétsbe össze gyűlhettek volna is, minden addig volt Olvasóknak kétszer, háromszor, sőt négyszer is megküldöttük az Ujságot. E' réánk nézve a' Stempel miatt nagyon káros volt. Tudja mar minden, hogy ujságunknak napfényre való jöhetéséért, minden árkusért egyegy ezüst krajtzárt kell, mint Adót, a' Kintstárnak fizetnünk. Ha tehát bizontalanra küldjük a' stempelezett Ujságokat, sok ezüst krajtzárokat kell vesztenünk azon olvasókért, kik azután ki maradnak. Hogy tehát ez ne történjék, azért mindeneket szívesen kérünk, hogy jókor adják vagy adassák tudunkra, hogy ujságaiknak küldözését ne állítsuk meg. Ha ezt nem tselekszik, kéntelenek vagyunk a' félesztendő végével egyszerre megszűnni. A' pénzt utánna lehet küldeni a' már meg tétetett rendelésnek.

Ezen tekintetben legjobb szolgálatot tehetnek nekünk a' Tekintetes Postamester Urak, melyre őket ezennel szívesen is megkérjük, mi is meg ígervén, hogy a' kitelhetőségig iparkodunk fáródságaikat megköszönni.

Nagyon kedvesen veszi a' Kurír, ha azok, kiknek ezen esztendőben nem változott a' titulussok, megírják; vagy ha változott megigazítva küldik-el hozzánk, illy módon, melyről nem kell elfelejtkezni: A n d i e K. K. H o f - P o s t Z e i t u n g - E x p e d i o n. P r o M a g y a r K u r í r, i n W i e n.

A' K u r í r t Bétsben könnyű megtalálni az árkus' végén találtató, p a r a n t s o l a t szerént mindenkor feltétetni szokott Nyomtató mívhelyben. Ugyan ott nyomtatott Nyugtató mellett be is fizethetnek az ujságért, kiknek tetszik, mint hogy a' befizetésre Bétsben tsak ez a' két mód találtatik réá, úgy mint, vagy a' P o s t á n, vagy magánál a' K u r í r n á l.

A' M. Kurír arra a' béálló 1826-dik egész esztendőre **26**, félre **13** forint leszen, V. Czédulában.

Ha kinek valamelly darab ujságai eltévedtek volna, írjon hozzánk, mert ha nállunk találtatni fog, megküldjük.

Végre ajánljuk szolgálatunkat minden eddig volt pártfogóinknak, még azoknak is, kik a' múlt fél esztendő béli viszontagságok miatt a' M. Kurírtól elpártoltak vala.

